

7th February 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, hon. Members from the mufassal are very anxious to know what has happened to the Moratorium Bill.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, a Bill has been formulated and we have to get the concurrence of the Government of India for it and we are expecting their concurrence at any moment. As soon as it is received, the Bill will be published and it will be given top priority.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“நான் கேட்க விரும்பியதை நண்பர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் கேட்டு விட்டார்கள்.”

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras City Municipal (Amendment) Bill^a, 1955 and move—

‘ That the Bill be taken into consideration.’

“ The Statement of Objects and Reasons explains why this amendment has been proposed. Section 344 of the Madras City Municipal Act merely gives power to prescribe the manner in which the Corporation shall enforce vaccination. No rules can be framed under that section in respect of persons for whom and the extent to which vaccination can be made compulsory. Under section 300 of the Madras District Municipalities Act and section 137 of the Madras District Boards Act, rules can be framed in respect of persons for whom and the extent to which vaccination can be made compulsory. Exemption can, therefore, be provided for by rules made under these provisions in the case of areas other than Madras City. It is therefore proposed to amend section 344 of the Madras City Municipal Act, so as to bring it into line with section 300 of the Madras District Municipalities Act and section 137 of the Madras District Boards Act, so that it may be possible to frame rules under this provision in regard to vaccination and re-vaccination in the city of Madras providing scope for the grant of exemption from vaccination to the conscientious objectors to vaccination.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration.’ ”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, I have given notice of an amendment, but it has not been circulated here.”

MR. SPEAKER :—“ It has already been circulated. Please see ‘ Amendments—List No. 1 ’.”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, I move—

‘ That the Bill be taken into consideration this day three months.’ ”

[7th February 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ I second the amendment, Sir.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, on a point of information. Usually, the practice is—and Government Members have also given such an assurance—that whenever a section of an old Act is sought to be amended, that section as proposed to be amended together with the original section would be circulated. But I find here in this case that the original section of the Act sought to be amended has not been circulated. May I know the reasons, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ It has been circulated already.”

(A printed copy of the original section was handed over to the hon. Member.)

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ It has been circulated only to-day.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை முனிசிபல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக ஒரு திருத்த மசோதாவை சபையின் முன்பாக கொண்டுவந்து அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் நோக்கம், இந்த மசோதாவை மூன்று மாதம் கழித்துப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமென்பதும், அதற்குள் ஆட்சியாளர் சிந்திக்கலாமென்பதும் ஆகும்.

“ சென்னை நகரத்தில் சுமார் 15 லட்சம் ஜனங்கள் வசித்துக்கொண்டிருப்பதோடு, கிராமப்புறங்களிலிருந்தும் சென்னை நகரத்திற்கு ஜனங்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டுப்புறங்களில் ஜனங்கள் ஓரளவு பரவலாகவும் ஆனால், சென்னை நகரத்தில் ஜனங்கள் மிகவும் நெருக்கமாகவும் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நகரத்திலுள்ள மக்களின் சுகாதாரத்தில் அரசாங்கம் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும். அப்படியில்லாமல் 1919-வது வருஷத்திய சென்னை முனிசிபல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான ஒரு திருத்த மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? ஒருகில பணக்காரர்களையும் வசதியுள்ளவர்களையும் அம்மை குத்திக்கொள்வதிலிருந்து விலக்களிப்பதற்காகத்தான். ஏன் பணக்காரர்கள் மட்டும் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்களிக்கப்பட வேண்டும்? இந்த ராஜ்யத்தில் பணக்காரர்களுக்கு ஒரு சட்டம், ஏழை மக்களுக்கு ஒரு சட்டம் என்று இருப்பது நியாயமா என்பதை அரசியலார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“ சென்னை நகரம் மிக நெருக்கடியான ஒரு நகரமாகும். ஒரு வீட்டில் அனேக குடும்பங்கள் வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நகரத்திலுள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதிகளை கார்ப்பரேஷன் செய்துகொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் வீடு கிடைக்காமல் நடைபாதைகளிலும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் வாழ்க்கை நடத்துக் காட்சிகளை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தமாதிரி நெருக்கடியான ஒரு நகரத்தில் மக்களின் சுகாதாரம் மிக முக்கியமானது. ஆகவே, பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் அம்மை குத்திக்கொள்வதிலிருந்து விலக்களிப்பது விட்டுக் கொடுக்க முடியாத காரியம். எனவேதான் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரித்திருக்கிறேன்.

“ நாட்டுப்புறங்களிலும், முனிசிபல் பிரதேசங்களிலும், இடம் விசாலமாக இருப்பதால் அங்கு ஜனங்கள் ஓரளவு சுகாதாரமாக வசிப்பதற்கு ஏற்ற வசதி இருக்கும். அங்கு மக்களுடைய சுகாதாரத்தை நகராட்சி மன்றங்கள் ஒருவாறு பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், ஜனங்கள் மிக நெருக்கடியாக வசிக்கும் சென்னை நகரத்தில், குறிப்பாக லட்சக்கணக்கான ஏழை மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற இந்த நகரத்தில் ஒரு

7th February 1955] [Sri A. Ratnam]

சிலருக்கு மட்டும் ஏதோ சௌகரியம் செய்ய சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கோருவது மிகவும் அபாயகரமானது என்று நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

“ பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் ஏழைகளாக இருந்தாலும் அயல் நாடு சென்றால் கட்டாயமாக அம்மை குத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்கிறது. அதேபோல சென்னை நகரத்திலுள்ள ஏழை, பணக்காரர்கள் எல்லோரும் அம்மை குத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இதுவரையில் இருந்துவந்திருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் போது திடீரென்று இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பது சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்களை மிகவும் பாதிக்கும் என்பதை நான் கண்டிப்பாக சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“ என்னுடைய திருத்தம் கோருவது என்ன? இந்தத் திருத்த மசோதாவை மூன்று மாத காலம் கழித்துப் பரிசீலிக்கலாம் என்பது தான். அதற்குள் இது விஷயத்தை சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து, பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தையும் தெரிந்துகொண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு இதுவிஷயத்தில் சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அப்படியில்லாமல் இந்தத் திருத்தமசோதாவானது உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால், சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்களை மிகஅபாயகரமான நிலைக்குக் கொண்டு போய்விடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

“ வைசூரி அம்மை ஏழை மக்களை மட்டும் பாதிக்காது. பணக்காரர்களையும் தான் பாதிக்கும். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், மாம்பலம், திருவல்லிக்கணி ஆகிய இடங்களில் உள்ள மக்களைத்தான் வைசூரி, அம்மை ஆகியவை பாதித்தன. தொழிலாளர், பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் வாழும் இடங்களில் அவ்வளவாகப் பாதிக்கவில்லை. ஆகவே, பணம் படைத்தவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்தத் திருத்த மசோதா இருப்பதால் நான் இதை எதிர்த்துக் கின்றேன். இதை மூன்று மாத காலத்திற்கு ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கோரும் என்னுடைய திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Mr. Speaker, Sir, compulsory vaccination has been in vogue not only in our country, but also in foreign countries for any number of years. I wish to know from the Hon. Minister for Health whether this has not produced any good results at all. If it has produced good results, I do not see any reason why a certain class of persons should be given exemption. But if it has not given any good results, equally there is the objection why only a particular class of persons should be given exemption and why all the people should not be given the same exemption.

“ Sir, under these circumstances, it would be better, I think, that the matter is referred to a Select Committee or public opinion is called for as to whether the continuation of compulsory vaccination should be allowed and whether it is in the interests of the public or not. I therefore think that the Amending Bill may be deferred for a period of three months.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, large sums are being spent for vaccination with the object of preventing spread of small-pox. In this connection, I have to invite the attention of the Hon. Minister to the fact that in interior places, especially in villages inhabited by illiterate people and poor

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [7th February 1955]

people, among the many superstitions, they have one, namely, the belief in the Goddess of small-pox. People are spending lots of money, even by selling their whole properties, just to please the Goddess of small-pox. For example, here in Tamil Nad, they call the Goddess 'Ammal' while in Malabar it is called 'Mari Amma'. Thus they call Her the 'Mother'. When such is the superstition of our people, is it not the duty of the State to see that the people are given ample and adequate education on health so that their expenditure on 'Vazhipadu to the Goddess' may be prevented?

"Again, in most cases the serum that is used for vaccination is ineffective; the conservative sections of the people take advantage of this to do propaganda that this is all useless and this will only displease the Goddess and so on. Cannot the Government use some effective serum?

"In this connection, I will be much grateful to the Hon. Minister if he would study the position in Malabar. It is not exaggeration if I say hundreds of people were attacked by small-pox—last time I said hundreds of people and the Hon. Minister repudiated that statement—but now I can assert that some hundreds of people were attacked by small-pox and tens of people die in Badagara and other places. Still no effective steps were taken to prevent this epidemic. Of course, I understand the difficulties of the Department. For example, the District Board President and the District Health Officer visited those places and they wanted to send some Inspectors immediately. But no Inspectors could be sent as there were only a few Inspectors available. Further, for these Inspectors to go into the interior villages, it will take a number of days due to lack of proper communications. Moreover, they are not given sufficient travelling allowances or remuneration so much so it is not possible for these Inspectors to reach the affected places in time. Therefore, I suggest that much propaganda should be done on health-education and efforts should be made to remove the superstition of the people as well as preventive measures are adopted.

"Another point is that Village Magistrates and some other people utilise this opportunity to exploit the poor people; they say such and such people are not vaccinated and so they should be penalised. So to avoid all these things, a sort of Village Committee in regard to these matters may be constituted. It is not my considered opinion, but it is only my suggestion to be examined."

MR. SPEAKER :—"This Bill relates to the City."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Yes, Sir, in the City also, a committee of non-officials can be constituted so that the people may be made to understand the necessity of vaccination. People generally object because they do not know the efficacy of vaccination. Thank you, Sir."

7th February 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, an apprehension was expressed by some members that this provision for exemption of conscientious objectors may be taken as an excuse for large-scale evasion. If the Hon. Minister for Health will give us an idea as to how this provision for exemption has worked so far and whether there has been any large-scale evasion, it will set at rest the apprehension that was expressed. We are not wanting in good laws. As a member who spoke previously remarked, the laws that are there are not properly enforced as in the case of Malabar where in one place alone, namely Badagara, the death roll due to small-pox has gone beyond the three digit figure. When small-pox was in an epidemic form in a big town in Malabar, there was only one lady vaccinator to cope with the situation. The hands employed were few and even their work was hampered for want of adequate supply of lymph. I request the Hon. Minister to give us an idea of the working of the provision for exemption of conscientious objectors and the approximate number of exemptions given so far.”

12-20
p.m.

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அம்மை குத்துவது தங்கள் மனச்சாஷிக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறவர்களுக்கும், தங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்று சொல்கிறவர்களுக்கும் விதிவிலக்களிப்பதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இம்மாதிரியாக அம்மைக் குத்திக்கொள்வதில் நன்மை ஏற்படும் என்பதால் இப்போக்கைத் தடுக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தனர். அப்படி எண்ணக்கூடியவர்கள் மிகமிக குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் கிரமாந்திரங்கில்லாமல் சென்னை நகரத்திலேயே பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தைப்போருத்தவரை அம்மை வியாதிக்காகவும் தொத்துவியாதிகளுக்காகவும் ஒரே ஒரு ஆஸ்பத்திரிதான் தண்டையார்பேட்டையில் இருக்கிறது. அம்மையோ, காலாராவோ ஏற்பட்டுவிட்டால் நோயாளிகளை இந்த ஆஸ்பத்திரிக்குத்தான் கொண்டுவருகிறார்கள். இங்கே அம்மைவைத்தியத்திற்கு போதிய அளவு வைத்திய வசதி இல்லாததினால், வியாதியஸ்தர்களுக்கு சரியானபடி சிகிச்சை செய்யப்படுவதில்லை. அங்குள்ள டாக்டர்கள் போதிய கவனம் செலுத்தாதத்தின் காரணத்தினால், அனேகமாக இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு போகிறவர்கள் திரும்புவதே கிடையாது. இறந்துவிடுகிறார்கள்—ஆதலால் இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு சிகிச்சை செய்துகொள்வதற்கு போவதற்குக்கூட பயப்படுகிறார்கள். இதே நிலைமைத்தான் ஜில்லாக்களிலும் இருந்துவருகிறது. போதிய சுகாதார வசதி இல்லமையால் இந்த வியாதி பரவுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவானது முக்கியமாக சென்னைப்பற்றியதாக இருக்கிறது இதில் முக்கியமான அம்சம் எதுவும் இல்லை.”

“ சாதாரணமாக பள்ளிக்கூடங்களில் சிறுகுழந்தைகளுக்கு சுகாதார அதிகாரிகள் திடீரென்று சென்று அம்மைக்குத்திவிடுகிறார்கள். பெரும்பாலும் அந்தக்குழந்தைகளினுடைய தாய்மார்களுக்கு இந்த விஷயம் தெரியாததினால் அந்தக்குழந்தைகளுக்கு எண்ணத்தேய்த்து ஸ்தானம்செய்வித்து பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக குழந்தைகளுக்கு ஜீரம் வந்துவிடுகிறது. இதன் விளைவாக உபாத்தியாயர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறது. பெற்றோர்கள் உபாத்தியாயர்களிடம் சண்டை போடுகிறார்கள். ஆகையால் குழந்தைகளுக்கும், பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அம்மைக் குத்துவதற்குமுன் அவர்களின் பெற்றோர்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்திகள் முன்னதாகவே எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும். முக்கியமாக சென்னை நகரத்தில் சுகாதாரவசதியின்மையால் அம்மை, காலாராவோன்ற வியாதிகள் உண்டாகின்றன. இதில் ஈடுபட்டிருக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் பரமோஷன் இல்லாததினால் அவர்கள் சரியாக வேலைகளை கவனிப்பதில்லை.”

[7th February 1955]

MR. SPEAKER :—“ இது கார்போரேஷனுடைய வேலை.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு சரியானபடி ப்ரமோஷன் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். போதிய அளவுக்கு சிப்பந்திகளை அமர்த்தாமல் போனாலும், அவர்களுக்கு உத்தியோகத்தில் உயர்வு அளிக்கவேண்டும். அப்படிசெய்தால்தான் நல்ல பயன் ஏற்படும். இன்னும் தேவையான அளவுக்கு ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும், சுகாதாரவசதி செய்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **DR. K. B. MENON :—**“ Mr. Speaker, Sir, social fields like marriage, health, education, etc., are dangerous fields for the legislature to make large-scale inroads and in these fields, I believe, legislation should follow to confirm established customs, habits and traditions. We have before us the experience of the introduction of compulsory primary education through legislation. The law was tried for a few years and was given up because we could not enforce it. There may not be much purpose in enforcing such laws. Laws in respect of such matters I believe, treat the symptom more than the disease. There are deep-rooted habits and age-long traditions and superstitions current in the country, and the Government should take to propaganda and education rather than to legislation. I would like to know what the Public Health Department has done to carry on propaganda among the people to make vaccination popular. I know from personal experience that, when there was a demand for vaccination, the Government were not able to meet it. In the face of these facts, I wonder why there should be any legislation at all and whether it will not be wise to defer legislation until sufficient propaganda is done among the people on the need for vaccination and the people are ready for it.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Mr. Speaker, Sir, a very curious measure has been brought before this House. On the plea that there should be equality between the town and the village, powers that are conferred by the City Municipal Act are sought to be reduced to bring them to the level of rural idiocy. That is the purport of the Bill that has been brought forward. No explanation has been given by the Minister in his speech in moving for the consideration of the Bill as to how the Government suddenly discovered the urgent need for giving exemption to conscientious objectors when for very nearly thirty years the present provision in the Act has been there. I have not heard in the City Municipal Council any demand for giving to conscientious objectors facilities which have been denied to them all these decades. If the Minister wants to treat this House with some degree of respect, he should come forward and say that there had been so many conscientious objectors, that so many were exempted, that so many were refused exemption and put in jail for not undergoing vaccination, that there were such and such a sathyagraha movement against compulsory vaccination and so on and so forth. He should say to what extent the provision in the present Act has affected not only the conscientious objectors but also the health of the State as

7th February 1955] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

a whole. In Madras City we are faced with the problem of over-population. The City population has increased during the last ten or fifteen years. The result is that there is acute housing shortage and increased density of population. In such cases there should be increased power for the Corporation to be able to meet any such epidemic as the spread of smallpox. Here we are told in very nice language that the Corporation shall enforce vaccination throughout the City. In fact, what will be said is that overwhelming powers have been given to the Corporation to enforce vaccination even in the case of people who raise objections. But what is actually being done is that instead of conferring additional powers on the Corporation we are reducing the power that it already has. This is the language in which the Congress Government seek to do things by saying that there is increase of power. I believe that in general conformity with the new language that the Congress is talking, namely, the Socialist pattern of administration—of course, a capitalist can support the Socialist pattern and *vice versa*—what is being done is to bring us down to the level of the rural population instead of bringing up the level of the rural people to the level of the City people. This is a retrograde measure and will affect the health of the City vitally."

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" മിസ്റ്റർ, സ്പീക്കർ സർ, വിശ്വാസപരമായ ബോധ്യമുണ്ടെങ്കണ്ടു വസ്തുതകീറിവെക്കാനു ഇക്കുറപ്പടത്തു ആളുകളെ മനസ്സാക്കിക്കരസരിച്ചു വസ്തുത കീറിവെക്കു നിന്നു വിസമ്മതമുള്ള ആളുകളെ—കീറി വയ്യിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഈ ഭേദഗതി നിയമത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ വസ്തുത കീറിവെക്കുന്നതു കൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ആളുകൾക്കു ശരിയായ ബോധവും ബോധ്യവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ പ്രചരണം നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ എനിക്കു അറിയാത്ത ആഗ്രഹമുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ, വിശേഷിച്ചും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ കീറി വെപ്പിക്കാൻ കൂപ്പന കിട്ടിയവർ അതരസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ കേൾക്കപ്പെടുന്ന വരിവുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ രക്ഷാകർത്താക്കളെയാണ് അതിനുവേണ്ടി പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യുക. അതിൽ ആർക്കും ആക്ഷേപമില്ല. എന്നാൽ സ്ത്രീകൾ രക്ഷാകർത്താക്കളായുള്ള പല കുട്ടികളുമുണ്ട്. അവരുടെ കയ്യിൽ, സ്ത്രീകളെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്തു കോടതിക്കുവന്നതു വളരെ കഷ്ടവും അനിരിയും അക്രമവുമാണ്. അതുകൊണ്ടു സ്ത്രീകളെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യുന്ന ഏപ്പാട് അപ്പാടെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥം. വസ്തുത കീറിവെക്കു സംബന്ധിച്ച ഒരു കാരണവശാലും യാതൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും സ്ത്രീകളെ കോടതിക്കുവരിയിരിക്കാൻ ഇടയാക്കരുത്. അതിനുവേണ്ട ഒരു ഭേദഗതി ഈ നിയമം സംബന്ധിച്ച റൂളുകളിൽ രാമറാജിയായെ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു."

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—" Mr. Speaker, there seems to be a lot of confusion over the objects of this Bill. A careful reading of the existing section and the proposed section embodied in the amendment would make it clear beyond all doubt that vaccination is expected to be made compulsory for all classes of citizens. The District Municipalities Act provides for certain exemptions. The proposed section says :

'The Corporation shall enforce vaccination throughout the City, and it may enforce re-vaccination throughout the City or in any part thereof, in respect of such persons, to such extent, and in such manner, as may be prescribed.'

It makes it, therefore, very clear that every person living in the City will have to be vaccinated and that there is no option. The confusion has arisen on a reading of the statement of objects and

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [7th February 1955]

reasons attached to the Bill. The statement of objects and reasons says that it is proposed to bring the provisions of the City Municipal Act, in line with those of the District Municipalities Act, and that it is intended to provide for exemption of certain classes of citizens. The question of conscientious objection or any class of citizens being exempted from vaccination does not arise at all. I would request hon. Members to read carefully both the existing section and the amendment proposed. According to the provision as it stands at present, no class of citizens will be exempt from vaccination. If this amendment goes through, every one will have to get himself vaccinated. That is what we all want and I hope hon. Members will support this Bill. The statement of objects and reasons may slightly differ from the amendment that is actually proposed.

“ Thank you, Sir.”

* DR. U. KRISHNA RAO :—“ Mr. Speaker, I am not sure whether the interpretation given by my hon. Friend Sri Rajam Ramaswamy is perfectly clear. I grant that the discussion to-day has taken place on an entirely wrong understanding of the Bill before the House. Nobody and, I am sure, not even the Government themselves, will contest the fact that vaccination, according to medical science, is the surest way of preventing smallpox. I can quote a number of instances where in a family of ten one member objected and escaped vaccination and it was a tragedy that the others who were vaccinated were not affected by smallpox but that one gentleman who was not vaccinated had an attack of smallpox. There is no doubt that the best method of preventing smallpox is vaccination. But there are a few people—I am afraid, some of them occupied and still occupy very high places in political life—who do not like to be vaccinated and who, in defence of their action, quote the fact that people in spite of being vaccinated, have an attack of smallpox. The answer is clear that the cause of smallpox is a virus, perhaps more than one virus, and therefore it is that the immunisation or protection given by vaccination may be only from a particular virus and may not be from other viruses. Therefore, it is, that in spite of vaccination, people do get an attack of smallpox. But it is also clear that even if those who get vaccinated get an attack of smallpox, it is only in a very mild form when compared with those who without being vaccinated, get the attack. I am only stating medical facts as they are at present. I am sure the Government will not contest this statement. But the fact remains that there are some people who do not like to be vaccinated. They say that they do not like to get a foreign body into their system. Therefore, there is a provision in the rules under the District Municipalities Act, with reference to such objectors. But as a doctor, perhaps, I should support the hon. Member Sri Ratnam and all others who are of the opinion that everybody, irrespective of any objection one may have, should get vaccinated. That is scientifically correct but the other fact is there. There is that omission in the Madras City Municipal Act. I presume the Hon. Minister will make it clear that the intention of the Government is to

7th February 1955] [Dr. U. Krishna Rao]

bring the Madras City Municipal Act in line with the District Municipalities Act. I am sure he will also say how many exemptions were claimed under the District Municipalities Act, and what disastrous results occurred in the villages as a result of such exemptions. Therefore, I am one with all others who have said that more intensive campaigning against smallpox must be carried out, that more female vaccinators should be appointed and that greater and greater co-operation must be forthcoming from medical men and others for the purpose of mass vaccination. I also agree with those who have argued that the number of beds in the Infectious Diseases Hospital must be increased and that they should be first-rate ones. **Only then will hiding of cases not occur.** I entirely agree with them and I am sure the Hon. Minister also will agree that these are the duties of a civilized Government. Therefore, while I, as a medical man, entirely agree with the hon. Member Sri Ratnam and others who think that vaccination must be made compulsory for all, I do not see how the interpretation that the hon. Member Sri Ratnam gives that this exemption is meant to benefit the rich only is correct. A poor man may be an objector and if he can prove that his objections are genuine, he will get exemption.

“The point raised by my hon. Friend Sri Rajam Ramaswami to me is not very clear. Under the rules power may be taken by the Government or given to the local bodies to give exemption to an objector from vaccination. That is where the snag will lie and that is the snag which I, as a doctor, would like to avoid. May be one fault does not justify another fault. The time to object was when this exemption was first introduced in the District Municipalities Act; anyhow such exemption is found in the District Municipalities Act.

“To be in line with those Acts, the present Bill has been brought forward. It is up to the Hon. Minister to explain to the House why this exemption is necessary. However, I am sure—I think the Hon. Minister will support me—that the Government are not in any way contesting the claim that vaccination is the one and only method for preventing the spread of this dreadful disease.”

12-40
p.m.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Mr. Speaker, primary vaccination as well as re-vaccination are compulsory in the State and all measures are taken for this purpose. Government hold that vaccination gives a great deal of protection against the attack of smallpox. That is also the view of the majority of the medical profession. They hold the view that vaccination is a rational procedure and it is quite necessary as a protective against smallpox. In England, vaccination was made compulsory in 1853 and there was a persistent and continuous agitation against compulsory vaccination. The Government appointed a Royal Commission on Vaccination in 1889 and that Royal Commission recommended that conscientious objectors should not be compelled to have vaccination, with the result that in 1898 a conscience clause was passed. Subsequently, in 1948, at the time when the

[Sri A. B. Shetty] [7th February 1955]

National Health Service scheme was introduced, compulsory vaccination was abolished in England. I believe that there is no compulsory vaccination in some of the American States and also in some other countries like Australia. There are organisations called 'Anti-Vaccination Leagues' which are doing a lot of propaganda and as a result of this propaganda certain people in this country also took up the question and wanted exemption from vaccination on the ground that they were conscientious objectors. This exemption for conscientious objectors was provided in the Local Boards Act and the District Municipalities Act. It is only the Madras City Municipal Act that is having no such provision for exempting conscientious objectors. A certain person against whom prosecution was launched sent a petition to the Governor and as a result of that petition, it was considered desirable to bring the City Municipal Act into line with the District Municipalities Act and the Local Boards Act. I have not been able to understand or appreciate the argument of the hon. Gentleman, Sri A. Ratnam, who wanted that the consideration of the Bill may be deferred for three months. No Member of this House need entertain any apprehension that the amendment now proposed would make many people ask for exemption. Sir, very few people—hardly anybody—have asked for exemption. People everywhere are willing to get vaccinated or to get their children vaccinated or revaccinated. So, there need not be any fear that this amendment will in any way lead to evasion of vaccination or will make many people come forward asking for exemption. Those who ask for exemption—I have already said that there will be hardly anybody—have to go before a Magistrate specially empowered by the Government in this behalf. They will get exemption for themselves and their children only on condition that they undertake to subject themselves and the members of their families to isolation of such descriptions and for such period and to such further restrictions as may be prescribed. The object of this amending Bill is to bring the City Municipal Act into line with the District Municipalities Act and the Local Boards Act. There is no intention of making a discrimination between rich and poor or between the rural areas and the city areas. I therefore request the hon. Members to consider the fact that it is not our purpose to make people disbelieve vaccination or make them evade vaccination. Our idea is only to bring the City Municipal Act into line with the other enactments I have just now mentioned. I hope the House will agree to this amending Bill being passed."

SRI A. RATNAM :—"I press my amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration this day three months'."

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration'."

7th February 1955]

The motion was carried.

Clauses 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Mr. Speaker, I move—
‘ That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955,
be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955,
be passed into law.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(2) THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ Mr. Speaker, Sir, I beg to present the report * of the Select Committee on the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 26 of 1954) and move—

‘ That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.’ ”

“ Sir, a Select Committee to consider the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, was appointed by the Legislative Assembly on the 18th May 1954. The leave of the House was also given to the Select Committee to sit at any place in the State to enable its members personally to inspect the ayacut under the major irrigation works.

“ The Select Committee met in the following places, i.e., Madras, Bhavanisagar in Coimbatore district, Mettur in Salem district, and the Malampuzha Dam site in Malabar district. At its meetings at Bhavanisagar, Mettur Dam and Malampuzha, the Committee received memoranda presented to them by certain associations and individuals in respect of the Bill and also examined select individuals who offered to give evidence before them. Some of them were Members of the Legislature.

“ As hon. Members are aware, the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, enables the Government to levy betterment contribution from the holders of lands which are benefited by the construction, expansion or alteration by the Government of any irrigation or drainage work on or after the 1st January 1947. The Committee subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny in the light of the representations made to it and the evidence tendered before it. In the result, it made the following changes to the Bill as introduced in the Legislative Assembly :—

‘ As originally worded, the Bill applied even to ayacuts served by petty or minor irrigation works. The Committee expressed the view that the levy of betterment contribution should be limited to lands benefited by irrigation and drainage works, the costs of which exceeds Rs. 25,000. Clause 3 of the Bill has been amended accordingly.’ ”